

er temperaturen høi nok til at en rask omsetning kunde foregå. Ut på høstparten er det fuktighet nok, men da blir snart temperaturen så lav at omvandlingen hemmes.

Heiestrøkenes ophopning av humus står også i nøie forbindelse med uttørkningen og i det hele mangelen på vann. Her har sol og vind uhindret adgang og berøver lett jorden det for omsetningen nødvendige vann. (Fortsettes.)

MYRUNDEKSØKELSER I TRØNDELAG I 1934.

Av direktør *Haakon O. Christiansen* og ingeniørkjemiker *O. Braadlie*. (Ref.)

TRØNDELAGENS MYRSELSKAP her også i 1934 fortsatt arbeidet med å kartlegge og undersøke myrforekomster i Sør- og Nord-Trøndelag fylker.

Virksomheten i 1934 har vært ganske omfattende, idet det i alt er undersøkt 24 områder på tilsammen 86,908.1 dekar. Arbeidet har også i år i første rekke gått ut på undersøkelser av myrforekomster med sikte på bureising. Interessen for nydyrkning og bureising er nemlig stor utover bygdene. Det er herreds- og jordstyrer samt landbrukselskapene og Ny Jord som i almindelighet søker å tilrettelegge forholdene, og det første som da må gjøres, er å undersøke om de påtenkte områder er skikket til bureising. Dette gjøres ved kartlegning, bonitering og analyser av jordprøver tatt av de forskjellige jordslag og til forskjellig dybde i myrene.*)

I det følgende skal redegjøres for resultatene av årets undersøkelser.

A. Fra Sør-Trøndelag.

Sørøyåsen i Rennebu herred. Kartlegningen av dette felt blev påbegynt i 1933 og er fullført i år. Feltet hører med til det store kolonisasjonsområde som Ny Jord arbeider med. Arbeidsfylkingen har nu bygget ferdig i alt ca. 14 km. vei, og i sommer tenker man å greie de resterende ca. 10 km., og er da fremme ved grensen mot Opdal herred. I år er kartlagt 11,954 da., og hele området der er 18,854 da. Feltet, som ligger mellom elvene Grana og Minilla, består av gressmyr, skogbevokset gressmyr, en del mosemyr, fastmark og løvskog. Dybden av myrene er fra 0,3—3 m., og for enkelte steder på mosemyrene over 3 m. Undergrunnen består av grus, leirblandet

*) Analysene er som tidligere utført av Statens landbrukskjemiske Kontrollstasjon i Trondheim. Opmåling og karttegning er utført av tekniker Løvlie.

grus, leir og litt fjell. H. o. h. er fra 625—900 m. Avløpsforholdene er gode.

I tab. 1 er sammenstilte analyseresultatene av de undersøkte prøver fra dette område.

Som det fremgår herav, består en stor del av det undersøkte område av myr som inneholder så meget kalk at det skulde være unødvendig å kalke ved eventuell dyrkning. Dette gjelder i første rekke for gressmyrene. Myrene er gjennomgående rike på kvelstoff og inneholder temmelig meget askebestanddeler. Det er almindelig at formulningsgraden er noe dårligere i de øverste 20 cm. enn dypere nede; dette gjelder både for gressmyrene og i mere utpreget grad for mosemyrene.

Pr. 10, som er tatt fra en mosemyr ved Grana, er et godt eksempel herpå. Det øverste lag, til 20 cm. dybde, består av uformuldet sphagnum, mens prøven fra 20 cm. og ned til bunnen består av vel formuldet myr. Begge prøver er kalkfattige og har sterkt sur reaksjon. Kvelstoffinnholdet er lavt i moselaget, men temmelig høit i det underliggende lag. Man har her øiensynlig å gjøre med et forsumpningsområde med rik sphagnumvegetasjon. Det øverste moselag skulde være brukbart til torvstrø. Lignende forhold har man også for pr. 14 og 15.

Den største del av myrområdet består dog av gressmyr som skulde være godt skikket til dyrkning.

Sandstadmyrene i Sandstad herred (Hitra). Feltet som er opmålt efter anmodning av Sandstad kommune, ligger i Sandstad og Akset almenninger på nordsiden langs hovedveien og strekker sig vestover fra veien ved Badstuvik mot veien til Fillan. Feltet består av gressmyr, blandingsmyr og mosemyr. Det er noe sundsprengt av skograbber og fjellrabber. Arealet er 6400 da.. H. o. h. er 60—80 m. og dybdeforholdene er fra 0,5—5 m. Undergrunnen består av grus, leirblandet grus og til dels fjell. Avløpsforholdene er gode.

Analyseresultatene er sammenstilte i tab. 2.

Som det fremgår herav, består de undersøkte myrer av noenlunde vel formuldet myr. Kvelstoffinnholdet er forholdsvis lavt. Innholdet av mineralske bestanddeler er gjennomgående lavt i den øverste del av myrene, hvorfor disse helst bør gruskjøres ved eventuell dyrkning. Likeledes bør myrene kalkes (pr. 3 undtatt).

Av kartet over området fremgår imidlertid at en del av myrene til dels ikke er særlig dype og at de ligger direkte på fjell.

Ved dyrkning vil myrene synke meget, og man kan derfor om noen år risikere at myrene på disse steder vil bli så grunne at grøftene kommer for høit. Disse områder skulde dog for en stor del kunne brukes til kulturbeite.

Tabell 1. Analyser av jordprøver fra Sørøyåsen, Rennebu.

Pr. nr.	Navn	Bor- huil nr.	Dyb- de m.	Un- der- grunn	Pr. om- fatter m.	Liter- vekt		pH	I vannfri jord			Pr. 10 ar og 20 cm. jordskikt		Formuldnings- grad
						rå lufttørr	g.		Aske 0/0	N 0/0	CaO 0/0	N kg.	CaO kg.	
8	Gressmyr ved Grana	134	1,6	grus	0—1,6	959	169	5,55	5,88	2,960	2,188	871	644	Lite formuldet
9	Gressmyr ved Minilla	156	1,7	»	0—1,7	1184	164	5,44	7,03	2,109	2,777	596	785	Noenl. vel form.
10 a	Mosemyr ved Grana	182	1,0	»	0—0,2	1007	107	4,30	4,00	0,998	0,629	185	117	Uform. sphagn.
10 b	—»—	»	»	»	0,2—1,0	975	181	4,27	6,58	2,594	0,168	800	54	Vel formuldet
11	Gressmyr	183	0,7	fjell	0—0,7	1065	178	5,29	8,21	3,086	1,209	969	379	Noenl. vel form.
12	—»—	186	2,0	grus	0—2,0	1032	148	5,06	7,67	3,143	2,421	805	620	Noenl. vel form.
13	Ved «Varghaugen»	194	0,5	»	0—0,5	963	160	5,48	18,76	2,829	1,049	802	297	Noenl. vel form.
14 a	Ved Hårstadvjølén	200	2,1	fjell	0—0,2	1030	163	5,44	7,97	3,429	1,667	987	480	Dårlig form.
14 b	—»—	»	»	»	0,2—2,1	990	133	5,70	11,19	2,471	2,472	580	580	Vel formuldet
15 a	—»—	216	1,2	grus	0—0,2	1056	160	5,76	8,15	3,297	1,459	934	413	Dårlig form.
15 b	—»—	»	»	»	0,2—1,2	1010	145	5,75	12,82	1,717	0,769	449	201	Delvis sphagn.
16	Fra Bakk-kjølen	242	0,8	fjell	0—0,8	1038	177	5,03	9,41	2,869	0,728	913	232	Noenl. vel form.
17 a	Ved «Varghaugen»	258	0,9	grus	0—0,2	987	150	5,32	8,72	2,942	0,954	773	251	Vel formuldet
17 b	—»—	»	»	»	0,2—0,9	1027	160	5,24	11,40	2,777	1,398	764	385	Lite formuldet
18	Gressmyr	218	0,4	»	0—0,4	1068	248	5,37	45,59	1,942	0,498	884	227	Vel formuldet
19 a	Mosemyr	281	1,6	»	0—0,2	1130	175	5,82	8,75	3,108	1,870	958	576	Lite formuldet
19 b	—»—	»	»	»	0,2—1,6	1080	160	5,32	12,11	2,659	2,066	739	574	Dårlig form.
20	Gressmyr	310	0,3	»	0—0,3	997	237	5,22	13,36	2,853	0,780	1146	313	Noenl. vel form.
21	—»—	324	0,7	fjell	0—0,7	1028	215	5,23	13,27	2,571	0,522	984	200	Noenl. vel form. Utpr. Fe-holdig

Efter anmodning av Osen kommune er der kartlagt og undersøkt en rekke myrer i Osen herred.

Sørmelingsmyra n. Feltet er på 905 da. og ligger på et platå ca. 500 m. syd for Sørmeland gård. Feltet består for det meste av gressmyr, en del skogbevokset fastmark og en del mosemyr. Dybdeforholdene er fra 0,4—3 m. Undergrunnen er leir, leirblandet grus, grus og fjell. Feltet gjennomskjæres av to større bekker, og grøftningsforholdene er gode. I mosemyren i østre del av feltet tas brenntorv. H. o. h. er 80—100 m. Fra gården Sørmeland er det vanskeligheter med eventuell veibygging, mens det er bedre forhold i østre ende av feltet.

Åseggmyra ligger på begge sider av hovedveien ved gården Åsegg. Feltet, som er 374 da., består av blandingsmyr, gressmyr og mosemyr og skog. Stensdalselven rinner langs vestre ende av feltet. H. o. h. er 70—90 m. Dybde er 0,3—3 m. Undergrunnen er leir, leirblandet grus og grus.

Hjortstimyra. Feltet, 268,5 da., består av fin gressmyr og en del skogbevokset fastmark. Feltet ligger ca. 2 km. fra hovedveien. Dybdeforholdene er fra 0,3—1,5 m., grus og leirblandet grus i undergrunnen. Feltet ligger pent til med skog omkring. Påtenkt vei fra Afjorden kommer til å gå forbi her. H. o. h. er 150—190 m.

Kvernhusmyra. Feltet er 69,6 da. og ligger ved hovedveiens slutt i Stensdalen og består av gressmyr. Dybde fra 0,3—1,7 m., undergrunn grus og leirblandet grus. Myren er delvis meget flat og vanskelig å grøfte, da den ligger ca. 1,5 m. op fra Stensdalselvans lavvannstand. H. o. h. 70—78 m.

Dragdalsmyra. Feltet er 176 da. og ligger 500 m. op fra gården Haugen i Stensdalen og består av blandingsmyr med dybder 0,4—2,7 m., med undergrunn av grus og leirblandet grus. H. o. h. ca. 120—140 m.

Gjeilvassmyra n. Feltet, 996 da., strekker sig fra østre Gjeilvatnet og langs dalen syd for Rørliheia, og består for det meste av gressmyr og en mindre del blandingsmyr. Dybdeforholdet er 0,5—2,5 m. Undergrunnen er leir, grus og stein. Gode grøftningsforhold. Hovedbakk rinner midt gjennom langs hele feltet. Ingen veier til feltet, som ligger ca. 6—7 km. fra bygdevei. H. o. h. 230—300 m.

Sandvassmyra n ligger i Bjørnør statsalmenning ved Sandvatnet ved den påtenkte vei Osen—Namdalseid. Arealet er 1020 da., gressmyr og blandingsmyr og en del skog og skograbb. Feltet strekker sig fra Sandvatnet til Skånvatnet. Dybde fra 0,5—2 m. med undergrunn av grus, leirblandet grus, stein og fjell. H. o. h. 290—350 m. Grøftningsforholdene er gode. Sandvasselven og større og mindre bekker gjennomskjærer feltet.

Bugtmyra, Bjørnør statsalmenning ved Sandvatnet, ligger i nærheten av Sandvassmyrene. Areal 167 da., gressmyr og blandings-

Tabell 3. Analyser av jordprøver fra myrer i Osen herred.

Pr. nr	Navn	Bor-Dyb- hull nr.	Un- der- grunn m.	Pr. om- fatter m.	Liter- vekt		pH	I vannfri jord			Pr. 10 ar og 20 cm. jordskikt		Formuldnings- grad
					rå lufttørr g.	S. g.		Aske 0/0	N 0/0	CaO 0/0	N kg	CaO kg.	
1 a	Bugtnyra	1	0,9 sten	0—0,2	819	127	5,21	12,73	3,091	1,063	704	242	Lite formuldet
1 b	—»—	»	»	0,2—0,9	1133	223	4,70	39,84	1,488	0,324	611	133	Vel formuldet
2	Sandvassmyra	4	1,2 sten, grus	0—1,2	900	158	4,14	5,18	2,041	0,098	577	28	Noenl. vel form.
3	Gjellmyran	7	1,9 »	0—1,9	1142	190	4,46	4,13	2,299	0,123	782	42	Noenl. vel form.
5	Kvernhusmyra	7	0,4 grus	0—0,4	1017	153	5,10	36,16	1,765	0,237	497	67	Lite formuldet Sandholdig
6	Dragdalsmyra	7	0,9 grus	0—0,9	1170	185	4,41	5,69	2,230	0,133	733	44	Noenl. vel form.
7	Åseggmyra	10	1,2 leirbl. grus	0—0,2	855	175	4,86	6,73	2,414	0,383	754	120	Mindre vel form.
9	Hjortstimyran	11	0,4 grus	0—0,4	1260	555	4,55	79,95	0,536	0,076	577	82	Noenl. vel form.
8	Sørmelingsmyran	12	2,0 leirbl. grus	0—0,2	943	207	4,20	5,71	2,408	0,167	890	62	Lite formuldet
4	Gjellmyran	17	1,1 »	0—0,2	1047	207	4,89	16,81	2,753	0,216	1027	81	Noenl. vel form.
10	Stensetermyran	20	1,0 grus	0—1,0	897	200	4,21	9,56	1,419	0,137	517	50	Noenl. vel form. Uformuldet
11 a	—»—	61	1,4 »	0—0,2	840	160	4,62	4,79	1,846	0,248	523	70	Hoveds. sphagn.
11 b	—»—	»	»	0,2—1,4	987	227	4,89	29,72	1,567	0,145	647	60	Noenl. vel form.
12 a	Olvassmyran	28	1,1 »	0—0,2	750	165	4,25	2,94	2,358	0,082	699	24	Lite formuldet
12 b	—»—	»	»	0,2—1,1	964	179	3,55	2,99	2,010	0,079	645	25	Vel formuldet
13	—»—	65	1,1 »	0—1,1	967	191	4,52	4,52	2,414	0,096	820	32	Noenl. vel form.

myr. Dybde fra 0,4—1,1 m. med grus og stein i undergrunnen. Den skråner sterkt og det er gode grøftningsforhold ned til Sandvatnet. H. o. h. 290—340 m.

Olvassmyran i Bjørnør statsalmenning strekker sig fra Olvatnet i syd langs Olvasselven til Langvatnet ved herredsgrensen mot Flatanger i nord. Arealet, 2020 da., består av gressmyr, skogbevokset halvmyr, blandingsmyr og skog. Gode grøftningsforhold da terrenget skråner mere og mindre. Dybdeforholdene er fra 0,4—3 m. med undergrunn av grus, leirblandet grus og stein. H. o. h. er fra 196—350 m. Feltet ligger ved eventuell vei Osen—Namdalseid.

Stensetermyran ligger mellom Stensetrene og Aunevannene, ca. 8 km. fra bygdevei. Setervei går til Stenseteren. Arealet, 1852 da., består av gressmyr (slåttemyrer), setervoller, mosemyr og litt skograbb og rabb. Dybdeforholdene er 0,3—2,5 m. med undergrunn av grus, leirblandet grus og aur. H. o. h. 235—350 m.

Analysesultatene av jordprøver fra disse myrer er sammenstillet i tab. 3.

Buktmyra (pr. 1 a og 1 b) er lite formuldet i de øverste lag, men vel formuldet dypere nede. Kvelstoffinnholdet er middels og askeinnholdet er høit, særlig dypere nede i myren. Myren inneholder en del kalk, mest i de øverste lag, men ikke tilstrekkelig for dyrkning.

Sandvassmyra (pr. 2) er noenlunde vel formuldet øverst og vel formuldet dypere nede. Aske- og kvelstoffinnholdet er noget lavt. Myren er utpreget fattig på kalk.

Gjeilmyran (pr. 3 og 4) er også noenlunde vel formuldet øverst og vel formuldet dypere nede. Myren er utpreget kalkfattig, mens kvelstoffinnholdet er temmelig høit. Askeinnholdet varierer en del, er lavt i den søndre del og temmelig høit i nordre del.

Kvernhusmyra (pr. 5) er en lite formuldet, grunn og sterkt sandholdig myr. Den er utpreget kalkfattig, kvelstoffinnholdet er lavt.

Dragdalsmyra (pr. 6) er noenlunde vel formuldet og ensartet fra overflaten til undergrunnen. Den er utpreget kalkfattig, aske- og kvelstoffinnholdet er middels.

Åseggmyra (pr. 7) og Sørmelingsmyran (pr. 8) er begge lite formuldet, kalkfattige og med et middels innhold av aske og kvelstoff. De dypere lag av myrene er sandholdige.

Hjortstimyran (pr. 9) består av en blanding av fastmarksjord og myrjord. Den er noenlunde vel formuldet, er kalkfattig og med et middels kvelstoffinnhold.

Stensetermyran (pr. 10) fra Fættamyra er noenlunde vel formuldet øverst og vel formuldet dypere nede. Den er utpreget kalkfattig, kvelstoffinnholdet er noe lavt og askeinnholdet middels.

Prøve 11 a og 11 b fra søndre del av myrene nede ved Annalibekken er uformuldet og sphagnumholdig i de øverste lag og noenlunde vel formuldet dypere nede. Den er utpreget kalkfattig og med middels kvelstoffinnhold. Askeinnholdet er lavt øverst, men høit dypere nede i myren.

Olvassmyran. Den nordre del av myrene (pr. 12 a og 12 b) er lite formuldet øverst, men vel formuldet dypere nede. Den søndre del av myren (pr. 13) er ensartet og noenlunde vel formuldet. Myren er utpreget kalkfattig og har et middels kvelstoffinnhold. Askeinnholdet er lavt, så myren bør gruskjøres.

Som det fremgår av foranstående, antas Sandvassmyran, Gjeilmyran, Dragdalsmyran, Hjortstimyran, Olvassmyran og nordre del av Stensetermyran å være brukbare til dyrkning. De må dog kalkes godt, likesom enkelte bør gruskjøres.

Bugtmyra og Kvernhusmyra skulde også være brukbare til dyrkning, men er av mindre god kvalitet.

Aseggmyran, Sørmelingsmyran og en del av Stensetermyran er av dårlig kvalitet.

B. Fra Nord-Trøndelag.

Tromsdalen i Verdal herred. Feltet er opmålt etter anmodning av Trøndelag landbrukselskap. Feltet begynner ved Trangdølbroen, ca. 1,5 km. fra Levrings gård og strekker sig langs Trangdøla vestover til foten av Ramsåsen og Ramsåsens utløp i Trangdøla. Eiere er Verdalsbruket A/S og en mindre del Tromsdal almenning. Arealet er 2858 da. og består av gressmyr, gressvoll, fastmark med mere og mindre skog, og skog og skogsmark. Dybdeforholdene er fra 0,3—2 m. for gressmyrene, og noen mosemyrer har en dybde på over 5 m. Bunnen er grus og leirblandet grus. Gjennem den østre halvdel av feltet går veien til Tromsdal gård, som ligger ca. 1 km. syd for feltet. Analyseresultatene fra dette område er sammenstillet i tab. 4.

Pr. nr. 1 bestod av noenlunde vel formuldet, sandholdig fastmarksjord. Den er brukbar til dyrkning, men må kalkes.

Pr. 2, fra gressmyr, består av dårlig formuldet myr, særlig i det dypere lag av myren. Den er rik på aske, kvelstoffinnholdet er også temmelig høit. Kalkinnholdet er størst i de øverste 20 cm. og avtar nedover. Pr. 4, fra Bjøllmyren er kalkrik og inneholder meget aske. Den er noenlunde vel formuldet. Pr. 5, tatt ved Levringsenget, består nærmest av uformuldet mosemyr. Karakteren av mosemyr er mest utpreget i de øverste 20 cm., dypere nede er myren mere sandblandet. Kalk- og kvelstoffinnholdet er lite og reaksjonen er sterkt sur. Pr. 6, fra Bjøllmyren (gressmyr), er kalkrik og inneholder meget askebestanddeler, særlig i de dypere lag. Kvelstoffinnholdet er størst i de øverste 20 cm. Pr. 3, fra Bårdmyren, er usedvanlig kalkrik både øverst i myren og dypere nede. Kvelstoffinnholdet er også temmelig høit, askeinnholdet noe lavt. Myren er imidlertid dårlig formuldet.

Som det fremgår herav, inneholder den største del av det kartlagte myrområde temmelig meget kalk. Når man undtar myren ved Levringsenget, skulde der være tilstrekkelig kalk for dyrkning. Kvelstoffinnholdet er også temmelig høit. Myrområdet består til dels av moseholdig myr og formuldningsgraden er mindre god.

Tabell 4. Analyser av jordprøver fra Tromsdalen, Verdal.

Pr. nr.	Navn	Bor- huil nr.	Dyb- de m.	Un- der- grunn m.	Pr. om- fatter m.	Liter- vekt		pH	I vannfri jord			Pr 10 ar og 20 cm. jordskikt		Formuldnings- grad
						rå	lufttørr		Aske 0/0	N 0/0	CaO 0/0	N kg.	CaO kg.	
2 a	Gressmyr	10	1,5	leirbl. grus	0—0,2	852	180	5,13	24,72	2,054	1,040	640	324	Dårlig form.
2 b	—»—	»	»	»	0,2—1,5	1093	187	5,13	25,83	2,229	0,641	733	211	Uformuldet
4	Bjøllmyren	38	1,0	leir	0—0,2	967	188	5,28	36,84	2,003	1,634	684	558	Noenl. vel form.
5 a	Ved Levringsenget	39	1,3	grus	0—0,2	940	140	4,35	15,42	1,326	0,164	295	36	Uformuldet Dely. sphagnum
5 b	—»—	»	»	»	0,2—1,3	1306	518	4,94	12,00	0,808	0,102	798	100	Mindre vel form Sandholdig
6 a	Bjøllmyren	46	1,5	»	0—0,2	1094	188	5,06	15,40	2,681	1,422	890	472	Noenl. vel form.
6 b	—»—	»	»	»	0,2—1,5	1173	345	5,05	65,23	0,852	0,573	555	373	Noenl. vel form.
3 a	Bårdmyren	25	1,0	»	0—0,2	748	152	5,77	13,12	2,650	5,778	680	1484	Dårlig form.
3 b	—»—	»	»	»	0,2—1,0	832	144	5,99	10,27	3,315	4,929	955	1208	Mindre vel form.

Myrfelt ved gården Stjernen i Malm herred. Opmålt etter anmodning av Trøndelag landbruksselskap. Areal 643 da., gressmyr og blandingsmyr, fastmark og skog. Gode avløpsforhold. Dybde fra 0,2—2 m., undergrunnen består av leir, leirblandet grus, grus og sten. H. o. h. er 210—270 m.

Aanalyseresultatene er sammenstillet i tab. 5.

Prøve nr. 1 er tatt på Stormyra. Myren er kalkfattig og inneholder lite askebestanddeler i de øverste 20 cm., men noe mere i de dypere lag. Kvelstoffinnholdet er høit øverst, men mindre dypere ned. Myren er noenlunde vel formuldet. Prøve nr. 2, som er tatt på gressmark, er også noenlunde vel formuldet og inneholder temmelig meget både av aske og kvelstoff. Kalkinnholdet er noe høiere enn i prøven fra Stormyra.

Jorden skulde være brukbar til dyrkning, men må kalkes og for en del visstnok helst gruskjøres.

Ulstadsetermyran i Beistad herred. Feltet er opmålt etter anmodning av Trøndelag landbruksselskap. Det består hovedsakelig av gressmyrer og skogvokset fastmark og en del skog. Arealen er 2825 da. H. o. h. er fra ca. 300—330 m. Feltet ligger ca. 2 km. nord for Velde gård og strekker sig ca. 3 km. nordøstover. Det var i sommer stukket op vei til feltet. Dybdeforholdene er fra 0,2—3 m. Undergrunnen består av grus og leirblandet grus. Gode grøfteforhold. Analyseresultatene er sammenstillet i tab. 6.

Prøve nr. 1, fra Svartemyrene, består av noenlunde vel formuldet myr. Reaksjonen er forholdsvis lite sur og kalkinnholdet såpass høit at kalkning neppe skulde være nødvendig. Pr. 2 og 6 er tatt av Veldeengenget til en dybde av 20 cm. Begge prøver er temmelig ensartet. De er noenlunde vel formuldet, men inneholder mindre kalk enn pr. nr. 1, så her behøves kalkning. Pr. 3 er tatt fra en gressmyr nedenfor Ulstadseter. Den består av en blanding av fastmark og myr, er rik på kvelstoff, men er kalkfattig. Pr. nr. 4 tatt fra gressmyr øverst oppe på Veldeengenget til en dybde av 20 cm., inneholder temmelig meget aske, kvelstoffinnholdet er også høit, men kalkinnholdet er lite. Pr. nr. 5, fra Skjevikenget, består av noenlunde vel formuldet, kvelstoffrik, men utpreget kalkfattig myr. Jorden fra 20 cm. og nedover til bunnen for prøvene 2, 4 og 5 viser sig å være litt bedre formuldet enn jorden fra de øverste 0—20 cm., er adskillig sandholdig, men inneholder lite kalk. Pr. nr. 7 er tatt fra skogsmark op mot «Skjevikhevlan». Prøven er mindre vel formuldet, er temmelig rik på aske, men utpreget kalkfattig.

Som det fremgår herav, består det kartlagte myrområde av noenlunde vel formuldet myr. Kvelstoffinnholdet er gjennemgående temmelig høit, men kalkinnholdet er lavt, så området må kalkes ved eventuell dyrkning. (Svartemyrene undtatt.)

Tabell 5. Analyser av jordprøver fra dyrkningsfelt ved Stjernen, Malm.

Pr. nr.	Navn	Bor-Dyb- huill de m. m. grunn	Un- der- fatter m.	Pr. om- fatter m.	Liter- vekt		pH	I vannfri jord			Pr. 10 ar og 20 cm. jordskikt		Formuldrings- grad	
					g.	g.		Aske o/o	N o/o	CaO o/o	N kg.	CaO kg.		
1 a	Stormyra	9	1,0	grus	0—0,2	1230	190	5,09	5,72	2,797	0,087	941	29	Noenl. vel form.
1 b	—»—	»	»	»	0,2—1,0	1038	150	4,40	16,04	2,200	0,191	596	52	Noenl. vel form.
2	Gressmark	24	0,5	»	0—0,5	1040	170	5,22	16,19	2,554	0,795	764	238	Noenl. vel form.

Tabell 6. Analyser av jordprøver fra Ulstadsetermyran i Beitstad.

1	Svartesyrene	6	1,2	grus	0—1,2	1056	136	5,80	8,60	2,814	1,271	673	304	Noenl. vel form.
2 a	Veldeenget	16	0,9	»	0—0,2	1030	121	5,34	5,37	2,650	0,526	571	113	Noenl. vel form.
2 b		»	»	»	0,2— u. gr.	1040	168	5,12	32,83	1,633	0,285	502	88	Vel formuldet
3	Ved Ulstadseter	34	0,3	»	0—0,3	1120	257	4,96	37,14	2,254	0,204	1074	97	Noenl. vel form. Sandholdig
4 a	Veldeenget	47	1,9	leirbl. grus	0—0,2	1033	173	5,08	16,88	2,752	0,237	847	73	Noenl. vel form. Sandholdig
5 a	Skjevikenget	64	2,1	grus	0—0,2	920	156	4,37	6,39	3,211	0,215	887	59	Noenl. vel form.
6	Veldeenget	24	1,3	»	0—0,2	983	120	5,06	4,29	2,755	0,256	586	54	Noenl. vel form.
7	«Skjevikevian»	72	0,2	»	0—0,2	1073	147	4,50	18,93	2,144	0,106	552	27	Mindre vel form.

Røåmyrene i Hegra og Skogn herreder. Opmålt etter anmodning av Trøndelag landbrukselskap. Feltet ligger i Røå og Grønning statsalmenninger og en del på privat grunn. Feltet strekker sig fra Ås-vannet i Hegra til Stor-Grønningen i Skogn og fra Hofstadvoll i øst til Hammervoll i vest. Feltet er ca. 20,375 da. og består av store gressmyrer og halvgressmyrer og fastmark, en del mosemyr, rabb og skog. Dybden fra 0,3—5 m. Almindeligst for gressmyrer 1—2 m. Undergrunnen består av leir, leirblandet grus, grus og sten og fjell. Det fører ingen vei gjennom feltet, men ved eventuell utnyttelse vil der bli bygget vei fra «Fossan» i Forradal i Hegra over til Markabygda i Skogn. Fra Bestavollen omtrent midt på feltet og nordover strekker sig kalkfjell, delvis i dagen. Feltet gjennomskjæres av flere større og mindre bekker. Avløpsforholdene er gode. Analyseresultatene fra dette område er sammenstillet i tab. 7.

Prøve nr. 1 og nr. 3 er tatt i Lilleådalen. Jorden er i den øverste del av dalen noenlunde vel formuldet i overflaten og vel formuldet dypere nede. Lengere nede i dalen er formuldningsgraden i de øverste lag dårligere. Jorden er temmelig rik på kvelstoff og inneholder en del kalk, men ikke tilstrekkelig for dyrkning. Prøve nr. 2 fra «Stormyra» er av noenlunde lignende beskaffenhet. Prøve nr. 4 fra «Romman» er mindre vel formuldet. Det samme er også tilfelle med prøve nr. 5 for de øverste 20 cm.s vedkommende. Dypere nede er den vel formuldet. Både kvelstoff- og kalkinnholdet er her størst i det øverste lag. Prøve nr. 6, tatt syd for «Knotvollbeken», er også lite formuldet øverst, men vel formuldet dypere nede. Prøve nr. 7 er tatt fra en grunn myr på «Hoffstadvollrya». Den er noenlunde vel formuldet, er særlig askerik, men utpreget kalkfattig. Prøve nr. 8 er også tatt på «Hoffstadvollrya». Den er som den foregående prøve særlig askerik, men inneholder litt mere kalk enn denne. Kvelstoffinnholdet er høit, men den er lite formuldet. Undergrunnen består av mjelaktig sand. Prøve nr. 9, fra «Knottfloa», er noenlunde vel formuldet, men inneholder også en del sphagnum. Den er askerik, har sterk sur reaksjon og inneholder lite kalk og kvelstoff. Prøve nr. 10, fra «Bestadbrannan», er lite formuldet. Denne prøve skulde inneholde tilstrekkelig kalk for dyrkning. Prøve nr. 11, tatt fra den vestre del av Bestadkjølen, er lite formuldet og inneholder mindre kalk enn foregående prøve. Derimot er prøve nr. 12, tatt ved bekken sydvest for Linberget, vel formuldet både i det øverste lag og dypere nede. Kalkinnholdet er temmelig høit. Prøve nr. 13, fra den østre del av Bestadkjølen, er noenlunde vel formuldet og inneholder lite kalk. Prøve nr. 14, tatt ved Movollen, er likeledes noenlunde vel formuldet i de øverste 20 cm., men vel formuldet dypere nede. Også denne prøve inneholder lite kalk. Prøve nr. 15, tatt ved Motjernet, er vel formuldet både i de øverste lag og dypere nede. Kalkinnholdet og i sammenheng hermed også reaksjonen er betydelig høiere i de dypere lag av myren. Prøve 16, tatt ved herredsgrensen mellom Skogn og Hegra, er lite formuldet, men inneholder adskillig kalk. Prøvene nr. 17—21 er undersøkt i 1933. Nr. 17 og 18 består av vel formuldet til noenlunde vel formuldet myr. Kalkinnholdet er særlig lavt i nr. 18. Nr. 19 er tatt fra en gressmyr som delvis blir oversvømmet. Den har et tilfredsstillende innhold av kvelstoff og kalk, men er mindre vel formuldet. Myren nede ved Stor-Grønningen, prøve 20, er utpreget kalkfattig, sterkt sur og lite formuldet. Prøve 21, fra Rykkjodal, er noenlunde vel formuldet, inneholder lite kvelstoff, men tilstrekkelig kalk.

Pr. nr.	Navn	Bor- hull nr.	Dyb- de m.	Un- der- grunn	Pr. om- fatter m.	Liter- vekt		pH	I vannfri jord			Pr. 10 ar og 20 cm. jordskikt		Formuldings- grad
						rå g.	lufttørr g.		Aske o/o	N o/o	CaO o/o	N kg.	CaO kg.	
1	Lilleådalen	5	2,0	leirbl. grus	0—2,0	1133	154	5,13	15,20	2,530	0,474	708	133	Noenl. vel form.
2	Stormyra	29	1,2	grus	0—1,2	1037	123	5,38	8,10	2,836	0,921	629	204	Noenl. vel form.
3 a	Lilleådalen	40	0,9	»	0—0,2	970	152	5,83	8,56	3,218	1,024	877	279	Lite formuldet
3 b	—»—	»	»	»	0,2—0,9	1072	139	5,47	9,37	2,897	0,800	716	198	Noenl. vel form.
4	«Romman»	56	1,0	»	0—1,0	1036	160	5,35	6,94	3,329	0,780	952	223	Mindre vel form.
5 a	—»—	6,9	1,0	»	0—0,2	1060	177	5,38	4,26	2,472	0,978	788	312	Mindre vel form.
5 b	—»—	»	»	»	0,2—1,0	1036	139	4,48	3,32	1,766	0,638	438	158	Vel formuldet
6 a	Knottvollbekken	98	2,1	»	0—0,2	1033	167	4,91	3,16	2,640	0,583	798	176	Lite formuldet
6 b	—»—	»	»	»	0,2—2,1	1006	133	5,33	10,28	2,391	0,953	567	226	Vel formuldet
7	Hofstadvollrya	110	0,4	»	0—0,4	1245	410	4,69	39,00	1,142	0,084	882	65	Noenl. vel form.
8	—»—	126	0,5	leirbl. grus	0—0,5	1087	637	5,26	53,45	1,654	0,206	1144	142	Lite formuldet
9	Knottfloa	163	0,6	»	0—0,6	1026	277	4,22	31,14	0,978	0,189	506	98	Vel formuldet
10	«Bestadbrannan»	174	1,8	»	0—1,8	985	185	5,50	15,94	2,663	1,290	890	431	Lite formuldet
11	Bestadkjølen	192	1,2	»	0—1,2	1020	204	5,16	30,97	1,947	0,569	734	214	Lite formuldet
12	Linberget	228	1,2	grus	0—1,2	1017	162	5,09	11,64	2,299	1,012	660	291	Vel formuldet
13	Bestadkjølen	266	0,9	leirbl. grus	0—0,9	1016	163	4,70	7,43	2,329	0,410	687	121	Noenl. vel form.
14	Movollen	299	1,3	»	0—1,3	1039	192	4,77	22,38	2,435	0,386	853	100	Noenl. vel form.
15 a	Motjernet	320	2,1	»	0—0,2	1010	173	4,59	4,67	2,661	0,456	829	142	Vel formuldet
15 b	—»—	»	»	»	0,2—2,1	1003	143	5,21	17,02	2,050	1,326	525	339	Vel formuldet
16	Gressmyr	336	2,1	»	0—2,1	972	159	5,45	8,00	3,013	0,975	853	276	Vel formuldet
17	—»—	354	1,6	»	0—1,6	1020	183	5,28	5,15	1,762	0,859	579	282	Vel formuldet
18	—»—	350	1,4	»	0—1,4	903	157	4,35	2,19	2,213	0,370	624	104	Noenl. vel form.
19	—»—	361	1,9	»	0—1,9	767	150	5,50	6,19	2,701	1,447	720	386	Mindre vel form.
20	Stor-Grønningen	366	0,7	»	0—0,7	860	164	4,62	11,49	2,069	0,142	620	43	Lite formuldet
21	Rykkjodal	373	1,8	»	0—1,8	586	187	5,42	7,58	0,897	1,195	296	394	Noenl. vel form.

En prøve kalksten tatt fra fjell i dagen på Bestadvollen inneholder 55,80 % CaO — tilsvarende 99,64 % CaCO₃ (kullsur kalk), og er følgelig av meget ren beskaffenhet. Av kartet fremgår at kalkforekomsten strekker sig fra Bestadvollen nordover til Linberget og videre et stykke nord for dette, i det hele ca. 1½ km.

Som det fremgår av foranstående, består en stor del av det kartlagte område av myr som skulde være brukbar til dyrkning. Det er almindelig at formuldningsgraden er dårligere i de øverste lag enn dypere nede i jorden. I de dypere lag er jorden omtrent overalt vel formuldet. For en del av området er der mosevegetasjon i overflaten. Det er adskillig av myrene som ikke er dypere enn fra 0,4—1 m., disse inneholder meget askebestanddeler. Askeinnholdet for øvrig er gjennomgående tilfredsstillende. Undergrunnen består i almindelighet av sand og grus eller leirblandet grus. Kvelstoffinnholdet er gjennomgående høit, undtatt de områder hvor mosevegetasjonen er mere rikholdig. Kalkinnholdet varierer adskillig innen området. I nærheten av kalkstensforekomsten er der tilstrekkelig kalk i jorden, mens der for øvrig må tilføres en del kalk ved eventuell dyrkning. Det er i så henseende av stor betydning at man har gode og lett tilgjengelige kalkstensforekomster innen området.

Rindbustadmyrene i Frol og Skogn herreder. Feltet ligger i Frol skogeiendommer, Frol bygdealmening, Skogn bygdealmening og på privat eiendom. Det strekker sig fra Levangerelven ved gårdene Reistad i Frol og sydover forbi Tomtvatnet til gården Hesttrøås i Skogn og begrenses i øst av «Hårskallen» og i vest av «Skjøtingen» (ca. 12 km. langt). På dette felt, som er 27,207 da., er der meget skog og skogland, en del mosemyr, gressmyr og blandingsmyr. H. o. h. er fra ca. 120 m.—ca. 300 m. Der er ved hjelp av dagsverksbidrag og privat støtte påbegynt veibygging gjennom feltet fra Frolsiden. Det er bygget 3—4 km. vei, og arbeidet er planlagt fortsatt til Tomtvatnet. Skogn må da bygge videre på veien på sin side av herredsgrensen. Dybdeforholdene er fra 0,2—optil 1 og 2 m. for gressmyrene og 0,5—4 à 5 m. for mosemyrene. Undergrunnen består av leir, leirblandet grus, grus og fjell. Feltet gjennomskjæres av Tomtevasseelven og flere større og mindre bekker. Analysresultatene er sammenstillet i tab. 8.

Prøve nr. 1 er tatt i skog ved Børsåsveien, Kudalen. Området består av adskillig forsumpet fastmarkjord. Myrdannelsen i de øverste 20 cm. består av lite formuldet jord, undergrunnen vesentlig av finkornet sand. Kalkinnholdet skulde være tilstrekkelig, og kvelstoffinnholdet er middels høit. Prøve nr. 2, fra Småmyran, er fra en gressmyr i skog. Prøven er noenlunde vel formuldet, inneholder meget askebestanddeler, kalkinnholdet er tilstrekkelig og kvelstoffinnholdet temmelig høit. Prøve nr. 3, fra Kolbergsletten, er mindre vel formuldet, kalkfattig, inneholder lite aske, men temmelig meget kvelstoff i de øverste 20 cm. Myren dypere nede er vel formuldet. Prøve nr. 4, fra Rindbustadmyran, er lite formuldet, noe moseholdig i de øverste

20 cm. Aske- og kaklinnholdet er lite og kvelstoffinnholdet noe lavt. Myren dypere nede er vel formuldet. Prøve 5 og 6, fra Skogsetmyra og Sør-gårdslettet, består av mindre vel til uformuldet myr i de øverste 20 cm. Også dypere nede i myrene er formuldningsgraden dårlig. Kalkinnholdet er noe lavt, aske- og kvelstoffinnholdet tilfredsstillende. De dypere lag i myrene for prøvene 3, 4, 5 og 6 inneholder en del kalk. Kvelstoffinnholdet er noe lavt, askeinnholdet tilfredsstillende. Prøve nr. 7, fra Nøkkelblomtjernmyra, består av lite formuldet moseholdig myr både i det øverste lag og dypere nede i myren. Kalk- og kvelstoffinnholdet er meget lavt og reaksjonen sterkt sur. Prøve nr. 8, fra Skogsetsletta, består av uformuldet myr øverst og noenlunde vel formuldet myr dypere nede. Myren inneholder en del kalk, kvelstoffinnholdet er høit, særlig i de øverste lag. Prøve nr. 9, fra Aslettet, er lite formuldet. Myren er grunn, inneholder en del kalk og kvelstoff og har et høit askeinnhold. Undergrunnen består av sand.

De foran nevnte prøver er fra områder i Frol herred. De efterfølgende prøver er fra Skogn.

Prøvene nr. 10 og 11 fra myr syd for Rindbustadbekken og fra nordre del av Tomtevassmyran, er fra noenlunde vel til mindre vel formuldet i de øverste 20 cm. De inneholder en del kalk, kvelstoffinnholdet er middels. Prøve nr. 12, fra søndre del av Tomtevassmyran, er derimot utpreget kalkfattig, men har et høit kvelstoffinnhold. Den er noenlunde vel formuldet i de øverste 20 cm. Prøve nr. 13, fra Tomtevasslia, inneholder adskillig uformuldet sphagnum i de øverste 20 cm. Den inneholder en del både av kalk og kvelstoff. Også prøve nr. 14, fra Hullbekkmyran, inneholder meget uformuldet sphagnum i de øverste 20 cm. Kalk- og kvelstoffinnholdet er her lite. Prøvene 15 og 16, fra Lianmyra, er av lignende sammensetning som prøvene fra Tomtevasslia.

For prøvene 10, 11, 12, 13, 14 og 15 består de dypere lag av myrene, fra 20 cm. og nedover til bunnen, av vel formuldet myr. Kalkinnholdet og askeinnholdet er for disse prøver noe høiere enn i de øverste lag, kvelstoffinnholdet noe mindre. Prøve nr. 17, fra en slåttmyr syd for Kulåsbekken, er vel formuldet og inneholder tilstrekkelig kalk for dyrkning. Kvelstoffinnholdet er dog noe lavt, askeinnholdet høit. Prøvene 18 og 19, fra Lavøylia, består av fra uformuldet til mindre vel formuldet myr i de øverste 20 cm. og er fra noenlunde til vel formuldet i de dypere lag. Kalkinnholdet er lavt, kvelstoffinnholdet temmelig høit. Prøve nr. 20, fra Jerusalemsmyra, består av uformuldet sphagnumholdig myr i de øverste 20 cm. og er lite formuldet dypere nede. Innholdet av aske og kvelstoff og særlig av kalk er lite.

Som det fremgår av foranstående, er den største del av det undersøkte myrområde av mindre god beskaffenhet som dyrkningsjord betraktet. Det er almindelig at den øverste del av myrene er av dårligere beskaffenhet enn de dypere lag. I de øverste lag finnes meget mosevegetasjon, mens myrene dypere nede til dels er vel formuldet. Dette tyder på at området er gjenstand for forsumpning. Kalkinnholdet er gjennemgående noe lavt, mens kvelstoffinnholdet i almindelighet er temmelig høit.

10 a Rindbustadbekken	127	2,6	»	0—0,2	1082	154	4,86	16,58	2,550	0,731	721	207	Noenl. vel form.
11 a Tomtevassmyran	160	1,4	»										
10 b, 11 b,	»	»	»	0,2—	1017	178	4,16	32,48	1,760	0,904	584	322	Vel formuldet
12 b, 13 b				u. gr.									
14 b, 15 b													
12 a Tomtevassmyran	171	1,0	leirbl. grus	0—0,2	1070	220	3,22	3,55	2,571	0,098	1027	39	Noenl. vel form.
13 a Tomtevasslia	190	1,7	»	0—0,2	970	150	4,94	8,99	2,772	0,925	731	244	Uformuldet (sphagnum)
14 a Hullbekkmyran	201	1,8	grus	0—0,2	1004	158	3,76	4,14	1,654	0,452	442	143	Uformuldet (sphagnum)
15 a Lianmyran	209	2,5	»	0—0,2	857	124	4,37	5,07	2,314	1,155	503	251	Noenl. vel form.
16 b —»—	215	5											
17 Kulåsbekken	225	3,3	leirbl. grus	0—3,3	975	145	4,83	26,23	1,681	1,574	428	401	Vel formuldet
19 a Lavøylia	247	1,0	»	0—0,2	986	178	4,41	5,79	2,886	0,323	915	103	Mindre vel form.
18 b —»—	241	1,3	»	0,2—	1016	220	4,97	27,10	1,863	0,442	686	162	Noenl. vel form.
19 b —»—	247	1,0		u. gr.									
20 a Jerusalemmyra	270	0,8	»	0—0,2	620	170	4,00	4,29	2,014	0,212	544	65	Uformuldet (sphagnum)
20 b —»—	»	»	»	0,2—0,8	893	167	4,00	4,25	1,323	0,174	391	51	Lite formuldet

Tabell 9. Analyser av jordprøver fra Stormyra i Ekne.

Pr. nr.	Navn	Bor- nr.	Dyb- de m.	Un- der- grunn m.	Pr. om- fatter m.	Liter- vekt	pH	I vannfri jord			Pr. 10 ar og 20 cm. jordskikt		Formulnings- grad
								Aske	N	CaO	N	CaO	
1 a	Stormyra	3	3,0	fjell	0—0,2	990	4,35	7,93	1,665	0,349	547	115	Mindre v. form. Litt sphagn.hold.
2 a	—»—	7	3,0	leir	0—0,2	967	5,22	17,52	2,133	0,873	583	239	Noenl. vel form.
1 a	—»—	»	»	»	0,2—3,0	1000	5,10	27,46	1,319	0,979	428	318	Noenl. vel form.

Tabell 10. Analyser av jordprøver fra Heggdalsmyran og Sandvassløne i Namdalseid.

1 a	Heggdalsmyran	10	1,1	grus	0—0,2	1005	5,36	3,79	3,113	0,674	1050	227	Uformuldet
1 b	—»—	»	»	»	0,2—1,1	1170	5,78	21,19	2,130	1,144	804	432	Noenl. vel form.
2 a	Sandvassløne	11	1,1	»	0—0,2	855	4,49	3,39	2,371	0,098	950	39	Mindre v. form.
2 b	—»—	»	»	»	0,2—1,1	1040	4,30	3,51	1,676	0,054	626	20	Vel formuldet

Tabell 11. Analyser av jordprøver fra Stendalsmyran i Meråker.

1	Stendalsmyran	9	1,5	sand	0,3—0,5	900	5,85	12,33	2,313	1,588	694	476	Vel formuldet
2	—»—	18	1,8	»	0—1,8	963	5,30	7,26	2,837	0,903	851	271	Vel formuldet
3	—»—	32	0,75	leir	0—0,75	1017	4,44	28,64	1,728	0,139	684	55	Noenl. vel form.
4 a	—»—	39	1,1	»	0—0,2	1043	4,46	28,87	1,699	0,164	656	63	Lite formuldet
4 b	—»—	»	»	»	0,2—1,1	1083	4,69	40,74	1,414	0,207	631	92	Noenl. vel form.

Stormyra i Ekne i Skogn herred. Areal 246 da. Feltet tilhører Lillealmenning statsalmenning og Falstad skolehjem og ligger ca. 1,5 km. fra dette. Det består av mosemyr og blandingsmyr og en mindre del dyp gressmyr. Mose- og blandingsmyrens dybde fra 0,8—3 m. Leir og leirblandet grus. Gressmyrenes dybde 3 m. med dypt bløtt leirlag. H. o. h. 130—150 m.

Analyseresultatene er sammenstillet i tab. 9.

Prøve nr. 1, tatt til 20 cm.s dybde, inneholder litt sphagnum og er mindre vel formuldet. Både kvelstoff- og kalkinnholdet er temmelig lavt og reaksjonen er sterkt sur. Denne del av myren egner sig mindre godt til dyrkning. Prøve nr. 2, tatt til 20 cm.s dybde, er noenlunde vel formuldet. Kvelstoff- og kalkinnholdet er litt høiere enn i prøve nr. 1, askeinnholdet er høit. Denne del av myren er bedre skikket til dyrkning. Den må dog kalkes.

De dypere lag av myren fra 20 cm. til undergrunnen er noenlunde vel formuldet, inneholder lite kvelstoff, mens kalkinnholdet er noe høiere enn i de øverste lag. Dette er særlig tilfelle for den del av myren hvor prøve nr. 2 er tatt.

Heggdalslimyran i Namdalseid herred. Opmålt etter anmodning av Namdalseid kommune. Feltet ligger i Furudal statsalmenning sydvest for Heggdalsliseter og det fører kun setervei dit. Arealet er 1735 da., for det meste fin gressmyr og en mindre del mosemyr og skograbb. H. o. h. er 220—250 m. Dybdeforholdene er fra 0,4—3 m. Undergrunnen består for det meste av grus, ellers en del fjell og litt leir. Myrene er delvis lite heldende, men forholdene for grøfting skulde likevel være gode.

«Sandvasslone» i Namdalseid herred. Opmålt etter anmodning av Namdalseid kommune. Feltet ligger syd for «Øien-skavlen» i Risli statsalmenning. Arealet er 992 da. og består for det meste av gressmyr, resten er blandingsmyr og mosemyr. Søndre del av feltet er forsumpet og vanskelig å grøfte. Feltet gjennomskjæres av Sandvasselven. H. o. h. er 170—190 m. Dybdeforholdene er 0,3—3 m., og undergrunnen består av leir, grus og fjell. Feltet ligger i nærheten av den påtenkte vei Osen—Namdalseid. Analyseresultatene er sammenstillet i tab. 10.

Heggdalslimyran (pr. 1 a og 1 b) er uformuldet øverst og noenlunde vel formuldet dypere nede. Askeinnholdet er lavt øverst i myren, men høit nede mot undergrunnen. Kvelstoffinnholdet er høit, og kalkinnholdet er tilstrekkelig nede i myren, i de øverste lag er det noe lavt.

Sandvasslone (pr. 2 a og 2 b) er mindre vel formuldet i overflaten, men vel formuldet dypere nede. Den er utpreget kalkfattig og har et lavt askeinnhold. Kvelstoffinnholdet er middels.

Myrene antas brukbare til dyrkning, men er av mindre god kvalitet.

Stendalsmyran i Meråker herred. Feltet er 2275 da. og ligger nord for «Færen», mellom denne og Stensvollen i nord, og begrenses av Stenselven i øst og Guddingvoll i vest. Feltet består av gressmyr og skogbevokset myr og skog. Almindeligste dybde 0,5—2 m., undergrunnen leir, grus og fjell. Avløpsforholdene er gode. H. o. h. er fra 404—470 m. Ingen vei fører til feltet.

Nyvollmyran i Meråker herred. Feltet ligger i Stordalen og er på 650 da. gress- og mosemyr. Dybder fra 0,5—3 m. Undergrunn grus og leirblandet grus. H. o. h. ca. 350 m.

Vassmyra i Meråker herred. Feltet ligger i Stordalen og er på 110 da., gress- og mosemyr. Dybde 1—2 m. med leir og grus i undergrunnen. H. o. h. ca. 350 m.

Analyseresultatene er sammenstillet i tab. 11.

Prøve nr. 1, fra en gressmyr syd for Steinsvollen, er vel formuldet, kvelstoff- og askeinnholdet er middels og kalkinnholdet så høit at det skulde være tilstrekkelig ved eventuell dyrkning. Prøve nr. 2, som er tatt litt nordenfor Arnfelts skanse, er også vel formuldet, men inneholder litt mindre kalk. Kvelstoff- og askeinnholdet er tilfredsstillende. Fra områdene øst for Guddingselven er det tatt to prøver, nr. 3, og nr. 4 som er tatt litt høiere oppe. Jorden her er kalkfattig og med sterk sur reaksjon. Den er tildels lite formuldet i de øverste lag, men bedre formuldet dypere nede. Askeinnholdet er høit i disse prøver og kvelstoffinnholdet middels.

Som det fremgår av foranstående, består den østlige del av feltet av myrjord som egner sig godt til dyrkning. Den vestlige del av feltet skulde også være brukbart til dyrkning, men er av adskillig dårligere kvalitet.

DYRKNING AV MOSEMYR.

TRØNDERSKE FOREGANGSMENN.

Av agronom Ingjar Gudding.

I almindelighet regner man at eventyrenes tid er forbi. Men det er egentlig ikke så helt sikkert. Den ved Levanger så kjente mekaniker Petter Nyengets glimrende mekaniske løpebane er som skåret ut av eventyret, men hvad mere er, den er sann fra først til sist.

Som ung gutt viste Nyenget at han hadde anlegg for mekaniske ting. I en torvbu laget gutten sin første smie. Det var ikke rare greiene. Men smiehammeren tryllet frem de mest forunderlige ting. Nyenget er hvad man må kalle en autodidakt. Ikke en dag har han vært på et smieverksted for å lære, og heller ingen læremester har hatt Nyenget i skole. Også de teoretiske fagkunnskaper er erhvervet ved selvstudium av fagbøker og skrifter. Men torvbua med de enkle, primitive sakene er nu avløst av det store Nyengets mekaniske verksted.